

Joelin kirja ja Laodikean seitsemännän päivän adventistikirkko - Numero kolmekymmentäkaksi

Jeff Pippenger
2026-01-20

Numero kolmekymmentäkaksi

Matka Joelin kirjaan on ollut hidasliikkeinen, ja Pietari on ollut todistajanamme. Pietari on yksi Jumalan profeettallisen Sanan hämmästyttävimmistä vertauskuvista, mutta eivätkö he kaikki ole? Pietari on Kesarea Filippissä, ja hän on myös helluntaina yläsalissa kolmannella hetkellä ja sitten temppelissä saman päivän yhdeksännellä hetkellä. Jeesus ristiinnaulittiin kolmannella hetkellä ja kuoli yhdeksännellä hetkellä. Pietari kutsutaan Kesareaan yhdeksännellä hetkellä, mutta se Kesarea, johon hänet kutsutaan Korneliuksen kertomuksessa, ei ole Hermonvuoren juurella sijaitseva Kesarea Filippi, vaan meren rannalla oleva Kesarea, nimeltään Caesarea Maritima.

Caesarea Maritima on Välimeren rannalla sijaitseva rannikkokaupunki, noin 30–35 mailia nykyisestä Tel Avivista pohjoiseen (Herodes Suuren rakentama mahtava roomalainen satamakaupunki). Se esiintyy usein Apostolien teoissa (mainitaan 15 kertaa), ja juuri siihen useimmat viittaavat yksinkertaisesti nimellä ”Caesarea” Uudessa testamentissa. Filippus, evankelista, asui siellä neljän profetoivan tyttärensä kanssa (Apt. 8:40; 21:8). Paavali oli siellä vangittuna kahden vuoden ajan, esiintyi maaherrojen Felixin ja Festuksen sekä kuningas Agrippan edessä (Apt. 23–26). Vielä merkittävämpää ehkä on, että Pietari saarnasi täällä roomalaiselle sadanpäämiehelle Corneliukselle—ensimmäinen suuri pakanoiden kääntyminen kristinuskoon (Apt. 10) vuonna 34 jKr., jolloin päättyi se viikko, jonka aikana Kristus vahvisti liiton monien kanssa.

Ja hän vahvistaa liiton monien kanssa yhdeksi viikoksi; ja viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin, ja kauhistusten levittämisen tähden hän tekee sen autioksi aina loppuun asti, ja se, mikä on määrätty, vuodatetaan aution päälle. Daniel 9:27.

Caesarea Maritima toimi Juudean roomalaisena hallinnollisena pääkaupunkina ja merkittävänä pakanallisena keskuksena. Caesarea Philippi on toinen kaupunki, joka sijaitsee kaukana pohjoisessa Hermonvuoren juurella (noin 25–30 mailia Galileanmeren pohjoispuolella), alueella, joka nykyisin kuuluu Golanin kukkuloihin (nykyinen Banias). Se mainitaan ainoastaan evankeliumeissa (Matteus 16:13 ja Markus 8:27), kun Jeesus vei opetuslapsensa Caesarea Philippiin. Tämä on se kuuluisa paikka, jossa Pietari tunnusti Jeesuksen olevan ”Messias, elävän Jumalan Poika” ja jossa Jeesus julisti: ”Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita” (Matteus 16:13–20). Se oli pakanallinen alue, jolla oli kreikkalaisille jumalille omistettuja temppeleitä, erityisesti vuohijumala Panille, jonka Panin luolaa kutsuttiin ”helvetin porteiksi”, mikä tekee Jeesuksen siellä antamasta julistuksesta erityisen pysäyttävän.

Nämä kaksi kaupunkia ovat maantieteellisesti ja historiallisesti täysin erillisiä—toinen vilkas roomalainen merisatama lounaassa, toinen pohjoinen hellenistinen/pakanallinen paikka Jordangoen latvavesien lähellä. Rannikkokaupunki hallitsee Apostolien tekojen kirjaa, kun taas pohjoinen kaupunki on keskeinen evankeliumeissa ratkaisevassa hetkessä. Meren Caesarea on Rooman symboli—pedon, ja maan Caesarea on lohikäärmeen symboli. Sisar White tunnistaa ristiltä helluntaihin ulottuvan ajanjakson, ”helluntaikauden”, joka alkoi ristillä ja päättyi helluntaina.

Hartaalla kaipauksella odotan aikaa, jolloin helluntaipäivän tapahtumat toistuvat vielä suuremmassa voimassa kuin tuolla kertaa. Johannes sanoo: ”Minä näin erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan.” Silloin, niin kuin helluntain aikana, ihmiset kuulevat heille puhuttavan totuutta, kukin omalla kielellään.

”Jumala voi puhalttaa uutta elämää jokaiseen sieluun, joka vilpittömästi haluaa palvella Häntä, ja voi koskettaa huulia alttarilta otetulla hehkuvalla hiilellä ja tehdä niistä kaunopuheiset Hänen ylistyksestään. Tuhannet äänet tulevat täyttymään voimalla julistaa Jumalan sanan ihmeellisiä totuuksia. Sarmaltava kieli päästetään vapaaksi, ja arat tehdään vahvoiksi kantamaan rohkeaa todistusta totuudesta. Auttakoon Herra kansaansa puhdistamaan sielun temppelin kaikesta saastaisuudesta ja säilyttämään niin läheisen yhteyden Häneen, että he voisivat olla osallisia myöhäissateesta, kun se vuodatetaan.” Review and Herald, 20. heinäkuuta 1886.

Teknisesti helluntain ajanjakso alkaisi ensihedelmien juhlasta, joka vastaa Kristuksen ylösnousemusta; mutta ilman ristin kuolemaa ei olisi ollut verta, jonka ylösnoussut Vapahtaja olisi voinut ottaa mukaansa noustessaan. Ilman Hänen kuolemaansa Hän ei Elämän leipänä olisi levännyt happamattoman leivän juhlan päivänä, ja Elämän leivän tuli levätä ennen nousemistaan ensihedelmien juhlanä, aloittaen siten viidenkymmenen päivän ajanjakson, joka johti helluntain päivään ja juhlaan.

Kun Kristus tuli vahvistamaan liiton yhdeksi vuosiviikoksi, viikko alkoi Hänen kasteestaan, ja sitten ”viikon puolivälissä”, kolme ja puoli vuotta myöhemmin, Hänet ristiinnaulittiin; Hän lepäsi haudassa happamattoman leivän päivänä, nousi ylös sunnuntaina ohrasadon esikoishedelmän juhlanä ja pani siten alulle viidenkymmenen päivän helluntaikauden, joka ulottui vehnän esikoishedelmän juhlaan asti. Ristiltä viikon loppuun, kolme ja puoli vuotta myöhemmin, seitsemän vuoden ajanjakso tuli päätökseensä Caesarea Maritiman Korneliuksen kohdalla, josta tuli aivan ensimmäinen pakanoista kääntynyt kristilliseen seurakuntaan viikon lopussa vuonna 34 jKr.

Viikko, jonka aikana Kristus tuli vahvistamaan liiton, on profeetallisesti 2 520 päivää, ja risti on ”viikon puolivälissä”, joten kasteen jälkeen kului 1 260 päivää ja ennen Korneliuksen kääntymystä 1 260 päivää. Ristillä Kristus ristiinnaulittiin kolmannella hetkellä, ja Hän kuoli yhdeksännellä hetkellä. Se oli helluntaikauden alku, ja sen lopussa (sillä Jeesus havainnollistaa aina lopun alulla) helluntaipäivänä Pietari pitää Joelin kirjan ensimmäisen saarnansa kolmannella hetkellä yläsalissa, jossa Kristus kohtasi opetuslapset ylösnousemuksensa päivänä. Tämän jälkeen Pietari pitää toisen saarnansa Joelistä temppelissä yhdeksännellä hetkellä. On selvää, että kolmas ja yhdeksäs hetki

ovat alfa ja omega -symboli helluntaikauden alusta ja lopusta.

Rivi rivin päälle, kun asetamme näiden kahden tapahtuman kolmannen ja yhdeksännen hetken rinnakkain, havaitsemme kuuden tunnin muodostavan profeettallisen ajanjakson, joka samalla todistaa erottamisesta. Kristus siirtyy elämästä kuolemaan ja kuolemasta elämään. Hän siirtyy maasta taivaaseen ja takaisin maan päälle. Pietari on temppelin ulkopuolella ja sitten sen sisäpuolella. Tietenkin on olemassa muitakin rinnakkaisia asetelmia kolmannen ja yhdeksännen hetken välillä, mutta meidän on ensin tarkasteltava Pietaria, Korneliusta ja meren rannalla sijaitsevaa Kesareaa.

Niin kuin kuutta tuntia edustavat profeettalliset jaksot osoittavat, silloin kun enkeli lähetettiin Korneliuksen luo ohjaamaan häntä lähettämään hakemaan Pietaria, oli yhdeksäs hetki.

Kesareassa oli eräs mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin sanotussa italialaisessa kohortissa. Hän oli hurskas ja jumalaapelkäävä mies koko huonekuntansa kanssa; hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili Jumalaa alati. Hän näki selvästi näyssä päivän yhdeksännen tunnin vaiheilla Jumalan enkelin tulevan luoksensa ja sanovan hänelle: ”Kornelius.” Kun hän katsoi tähän, hän pelästyi ja sanoi: ”Mikä on, Herra?” Tämä sanoi hänelle: ”Sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet muistoksi Jumalan eteen. Lähetä nyt miehiä Joppeen ja kutsuta luoksesi eräs Simon, jota sanotaan Pietariksi.” Apt. 10:1–5.

Enkelin saapuminen on sanoman ja tienviitan vertauskuva, ja enkeli vahvistaa, että kyseessä on tienviitta, kun hän sanoo: ”Sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet muistoksi Jumalan eteen.” Viikon päättymisen tienviitta on se, että Kornelius lähettää noutamaan Pietaria yhdeksännellä hetkellä paastottuaan neljä päivää, ja sitä kutsutaan ”muistoksi”, mikä on tienviitta. ”Sadanpäällikkönä” Kornelius oli sadan miehen päällikkö.

Kun Pietari on Kesareassa Filippin alueella Matteuksen evankeliumin kuudennessatoista luvussa, mitään viittausta mihinkään hetkeen ei esiinny. Kesarea Filippi on sen kaupungin nimi sinä aikana, jolloin Jeesus vei opetuslapset sinne. Danielin kirjan yhdennentoista luvun historiassa, jakeissa kolmestatoista viiteentoista, jakeissa, jotka täyttyivät Paniumin taistelussa ja jotka ovat esikuva sodasta, joka johtaa sunnuntailakiin Yhdysvalloissa, Kesarea Filippi oli nimeltään Panium. Pietari on jakeissa kolmestatoista viiteentoista, kun hän on Kesareassa Filippin alueella, joka on Panium.

Sen toteaminen, että Paniumin taistelu oli Danielin kirjan yhdentoista luvun jakeiden kolmestatoista viiteentoista täyttymys ja että sekä jakeet että Paniumin taistelun historia osoittavat sodan, joka johtaa sunnuntailakiin Yhdysvalloissa, on juuri se tapa, jolla rivin rivin päälle -metodologian on tarkoitus toimia. Tämän metodologian soveltaminen edellyttää, että Caesarea Filippi ja Panium on asetettava rinnakkain, sillä ensisijainen profetian sääntö, joka koskee tätä totuutta, on se, että ”kukin muinaisista profeetoista puhui enemmän meidän ajastamme kuin siitä ajasta, jossa he elivät.” Paavali lisää, että profeettain henget ovat profeetoille alamaiset, joten he eivät ainoastaan kaikki osoita viimeisiä päiviä, vaan he myös kaikki ovat keskenään yhtä mieltä.

Tästä syystä, jos ja kun Panium tunnistetaan Jumalan profeettallisessa sanassa Paniumiksi ja myöhemmin Caesarea Philippiksi, niitä molempia on sovellettava viimeisinä päivinä, ja niiden on

oltava keskenään yhtäpitäviä, sillä ne ovat sama kaupunki.

Tähän logiikkaan liittyvät, joskin hieman eri tavoin, Caesarea Filippi ja Caesarea Maritima. Pietari meni Kristuksen kanssa Caesarea Filippiin, mutta Pyhä Henki lähetti hänet Caesarea Maritimaan. Kuitenkin kummassakin Caesaréassa juuri Pietari on liiton keskeinen henkilö. Ihmeellistä tässä linjassa on se, että yhdeksännellä hetkellä enkeli kävi Corneliuksen luona ja käski hänen lähettää noutamaan Pietaria. Pietari Caesareassa on profeetallinen symboli, mutta nämä kaksi Caesaréaa ovat selvästi erilaiset. Toinen on meren äärellä oleva Caesarea, ja toinen maan päällä oleva Caesarea. Meren äärellä oleva Caesarea liittyy pakanoihin, ja Cornelius oli ensimmäinen pakanakäännynnäinen juuri liitoviikon päättyessä vuonna 34 jKr. Meren äärellä oleva Caesarea on yhdeksäs hetki ja asettuu linjaan Pietarin kanssa temppelissä helluntaina sekä Kristuksen kuoleman kanssa yhdeksännellä hetkellä.

Maan päällä oleva Kesarea, toisin sanoen Kesarea Filippi, on kolmas hetki. Muita vaihtoehtoja ei ole valittavaksi. Kesarea Filippi alussa, kolmas hetki, ja Kesarea Maritima lopussa, yhdeksäs hetki. Filippi on kuuden tunnin ajanjakson alfa ja Maritima on omega. Omega yhdentenä hetkenä oli Kristuksen kuolema liitoviikon keskellä, ja myös Pietari temppelissä helluntaina oli yhdeksäs hetki. Korneliuksen kutsu Pietarille asettuu linjaan Kristuksen kuoleman kanssa, joka on sunnuntailain esikuva, ja myös Pietarin kanssa temppelissä helluntaina, mikä jälleen on sunnuntailain esikuva. Kornelius ensimmäisenä pakanakäännynnäisenä edustaa ensimmäistä yhdentoista hetken työntekijää sunnuntailain aikana.

Kolmas hetki, jolloin Kristus ristiinnaulittiin, ja kolmas hetki, jolloin Pietari oli yläsalissa, täytyy ja voi ainoastaan edustaa Kesarea Filippiä. Yläsali, jossa Pietari oli helluntaipäivänä, oli aivan sama yläsali, jossa Kristus ilmestyi ylösnousemuksensa, taivaaseenastumisensa ja alaslaskeutumisen jälkeen. Kristus tuli yläsaliin, ja sitten viisikymmentä päivää myöhemmin, helluntaipäivänä, Pietari esitti Joelin kirjan sanoman samassa yläsalissa.

Caesarea Philippi on kolmas hetki, joka on linjassa ristiinnaulitsemisen ja helluntain yläsalin kanssa. Ristiinnaulitseminen on hajaannuksen vertauskuva ja yläsali ykseyden vertauskuva. Tämä osoittaa Caesarea Philippin olevan se kohta juuri ennen sunnuntailakia, jossa toinen ryhmä hajotetaan ja toinen kootaan yhteen. Kun Paniumin taistelun historia alkaa toistua, tyhmät ja viisaat neitsyet erotetaan toisistaan ikuisesti, ja heidät erotetaan ristin vuoksi, joka edustaa sunnuntailain lähestymistä. Juuri Caesarea Philippissä Kristus alkoi opettaa lähestyvistä sunnuntailaista. Kun Hän teki niin, Pietari vastusti sanomaa; näin ollen Pietari edustaa yhdeksän jakeen kuluessa niitä, jotka sinetöidään, ja niitä, jotka ristin sanoma, joka on sunnuntailaki, hajottaa.

Hän sanoi heille: "Mutta kenen te sanotte minun olevan?"

Niin Simon Pietari vastasi ja sanoi: Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.

Ja Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Autuas olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri eivät ole sitä sinulle ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle myös: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit ole sitä voittavat. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan

päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.

Sitten hän kielsi opetuslapsiaan sanomasta kenellekään, että hän oli Jeesus, Kristus. Siitä lähtien Jeesus alkoi osoittaa opetuslapsilleen, että hänen tuli mennä Jerusalemiin ja kärsiä paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tulla tapetuksi ja nousta kolmantena päivänä jälleen ylös.

Silloin Pietari veti hänet syrjään ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: Pois se sinusta, Herra; älköön tämä sinulle tapahtuko.

Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: Mene pois minun takaani, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinun mielesi ei ole siihen, mikä on Jumalan, vaan siihen, mikä on ihmisten. Matteus 16:15–23.

Kolmannen hetken ristiinnaulitseminen ja Pietarin sanoma yläsalissa asettavat profeetalliseen linjaan taistelevan seurakunnan siirtymän voittoisaan seurakuntaan; taistelevalla seurakunnalla tarkoitetaan seurakuntaa, jossa on sekä vehnää että lusteita. Voittoisa seurakunta on helluntain esikoisviljan vehnäuhri, joka on sunnuntailaki. Kun lusteet ja vehnä saavuttavat kypsyyden, enkelit erottavat nämä kaksi ryhmää. Juuri sade, joka alkoi vihmoa 9/11:n aikaan, saattaa vehnän ja lusteet täyteen hedelmään.

Kuuden tunnin ajanjakso edustaa Exeterin leirikokouksen historiaa aina 22. lokakuuta 1844 saakka, Kristuksen voittoisaa saapumista Jerusalemiin sekä kuningas Daavidin saapumista Jerusalemiin arkin kanssa. Yhdeksäs hetki on myös iltauhrin aika, noin kello 15.

Ja tämä on se, mitä sinun tulee uhrata alttarilla: kaksi vuoden vanhaa karitsaa joka päivä, alati. Toinen karitsa sinun tulee uhrata aamulla, ja toinen karitsa sinun tulee uhrata ehtoolla. 2. Moos. 29:38, 39.

Sana, joka on käännetty ”niin ikään”, esitetään toisinaan muodossa ”iltojen välillä”. Iltojen väli viittaa kuuden tunnin ajanjaksoon kolmannen ja yhdeksännen hetken välillä. Kristuksen liittoviikko edustaa ristin kuuden tunnin ajanjaksoa, josta tulee helluntain kuuden tunnin ajanjakson alfa. Liittoviikossa on kaksi todistajaa, jotka osoittavat kuuden tunnin ajanjakson, ja ne liittyvät suoraan paitsi pyhän viikon profetiaan myös helluntaikauden symboleihin. Sitten aivan saman profeetallisen viikon lopussa Pietari kutsutaan Kesareaan yhdeksännellä hetkellä. Se tosiasia, että pyhän viikon samassa profeetallisessa rakenteessa on kolme yhdeksättä hetkeä, joista kaksi ovat sellaisen kuuden tunnin ajanjakson omega-päätöksiä, joka oli myös aamu- ja iltauhrien välinen aika, vaatii profeetallisen välttämättömyyden nojalla, että on oltava olemassa kolmas hetki sen ajanjakson alfana, joka päättyi Corneliuksen yhdeksänteen hetkeen.

Kaksi Kesareaa, joissa molemmissa Pietari on keskeisenä hahmona, osoittavat Kesarea Filippin kolmanneksi tunniksi. Tuo kuuden tunnin ajanjakso alkaa ja päättyy Kesareaan, sillä loppu havainnollistetaan alun kautta.

Pääsiäislammas oli teurastettava illalla, joka on yhdeksäs hetki — jolloin Kristus kuoli.

Ja pitääkää se tallella saman kuukauden neljänteentoista päivään asti; ja koko Israelin seurakunnan kansankokouksen on teurastettava se iltahämärässä. 2. Moos. 12:6.

Rukouksen hetki on myös yhdeksäs hetki, sillä se oli iltauhrin aikaan.

Tulkoon minun rukoukseni sinun eteesi niin kuin suitsutusuhri, ja minun käteni kohottaminen niin kuin ehtoouhri. Psalmi 141:2.

Koska iltauhri oli rukouksen hetki, Esra rukoilee iltauhrin aikana; näin hän rukoilee yhdeksännellä hetkellä, jolloin Pietari on temppelissä, jolloin Kristus kuoli ja jolloin Korneliusta käskettiin lähettämään hakemaan Pietaria.

Ja iltauhrin aikaan minä nousin murheestani, vaatteeni ja viittani revittyinä, polvistuin ja ojensin käteni Herran, minun Jumalani, puoleen. Esra 9:5.

Rukouksessaan Esra tekee parannusta ymmärrettyään, että ne, jotka olivat lähteneet Babylonista rakentaakseen jälleen temppelin ja Jerusalemin, olivat liittyneet pakanallisiin vaimoihin.

Kun Esra oli rukoillut ja tunnustanut syntinsä, itkien ja heittäytyen maahan Jumalan temppelin eteen, hänen luokseen kokoontui Israelista sangen suuri joukko miehiä, naisia ja lapsia; sillä kansa itki katkerasti. Silloin Sekanja, Jehielin poika, yksi Elamin pojista, vastasi ja sanoi Esralle: Me olemme rikkoneet uskottomasti Jumalaamme vastaan ja ottaneet muukalaisia vaimoja maan kansoista; mutta vielä nyt on Israelilla toivoa tässä asiassa. Tehkäämme siis nyt liitto meidän Jumalamme kanssa, että lähetämme pois kaikki vaimot ja ne, jotka ovat heistä syntyneet, minun herrani neuvon mukaan ja niiden mukaan, jotka vapisevat meidän Jumalamme käskyä; ja tapahtukoon se lain mukaan. Nouse, sillä tämä asia kuuluu sinulle; mekin olemme sinun kanssasi. Ole luja ja ryhdy toimeen.

Silloin Esra nousi ja vannotti ylipapit, leeviläiset ja koko Israelin tekemään tämän sanan mukaan. Ja he vannovat. Sitten Esra nousi Jumalan huoneen edestä ja meni Johanenin, Eljasibin pojan, kammioon; ja saavuttuaan sinne hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä hän murehti pakkosiirtolaisuudesta palanneiden rikkomusta. Ja kaikkialla Juudassa ja Jerusalemissa kuulutettiin kaikille pakkosiirtolaisuuden lapsille, että heidän tuli kokoontua Jerusalemiin; ja että jokaisen, joka ei saapuisi kolmen päivän kuluessa päämiesten ja vanhinten päätöksen mukaisesti, kaikki hänen omaisuutensa menetettäisiin ja hänet itsensä erotettaisiin pakkosiirtolaisuudesta palanneiden seurakunnasta. Silloin kaikki Juudan ja Benjaminin miehet kokoontuivat Jerusalemiin kolmen päivän kuluessa. Oli yhdeksäs kuukausi, kuukauden kahdeskymmenes päivä; ja kaikki kansa istui Jumalan huoneen aukiolla vapisten tämän asian tähden ja suuren sateen vuoksi. Esra 10:1–9.

Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen liitto esitetään erottamisena niistä, jotka olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja. Tämä on viisaiden ja tyhmien neitsyiden erottaminen, ja se tapahtuu yhdeksännellä hetkellä, joka on Kristuksen kuolema, Pietari temppelissä helluntaina sekä Pietarin kutsuminen Kesareaan meren rannalle. Esran erottaminen on myös liiton sanansaattajan suorittama leeviläisten puhdistaminen Malakian kirjan kolmannessa luvussa. Malakian puhdistaminen havainnollistaa Kristuksen kahta temppelin puhdistamista.

”Puhdistaa sydämen synnin saastutuksesta — maallisista haluista, itsekkäistä himoista, pahoista tavoista, jotka turmelevat sielun. Mal. 3:1–3 siteerattu.” Aikakausten Toivo, s. 161.

Esralle ja niille, jotka astuvat liittoon, sanotaan: ”nouskaa”, ja Joosuaa käskettiin nousemaan ylös sen jälkeen, kun kaikki kapinalliset olivat kuolleet kolmenkymmenen kahdeksan vuoden kuluessa. Muinaiselta Israelilta kului kaksi vuotta epäonnistua kymmenkertaisessa koetuksessa, ja kolmenkymmenen kahdeksan vuoden kuluttua kapinalliset olivat kaikki kuolleet, ja Jumala sanoo heille: nouskaa.

Nouse siis, sanoin minä, ja menkää Seredin puron yli. Niin me menimme Seredin puron yli. Ja aika, jonka kuljimme Kaades-Barneasta siihen asti, kunnes olimme menneet Seredin puron yli, oli kolmekymmentä kahdeksan vuotta, kunnes koko sotakuntoisten miesten sukupolvi oli hävinnyt leirin keskeltä, niin kuin Herra oli heille vannonut. 5. Mooseksen kirja 2:13, 14.

Johanneksen evankeliumin viidennessä luvussa Jeesus paransi miehen, joka oli ollut raajarikkona kolmekymmentä kahdeksan vuotta, ja parannettuaan hänet Hän sanoi miehelle: ”Nouse.”

Sillä enkeli astui määrättyinä aikoina lammikkoon ja kuohutti veden; ja se, joka veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä astui siihen, tuli terveeksi, sairastipa hän mitä tautia tahansa. Ja siellä oli eräs mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta. Kun Jeesus näki hänen makaavan siinä ja tiesi hänen jo kauan olleen siinä tilassa, hän sanoi hänelle: Tahdotko tulla terveeksi?

Sairas mies vastasi hänelle: Herra, minulla ei ole ketään, joka veden järkkyessä laskisi minut altaaseen; mutta sillä aikaa kun minä olen tulossa, toinen astuu alas ennen minua.

Jeesus sanoi hänelle: ”Nouse, ota vuoteesi ja käy.” Ja mies tuli heti terveeksi, otti vuoteensa ja käveli. Ja se päivä oli sapatti. Joh. 5:4–9.

Esran kuvauksessa sadan neljänkymmenen neljän tuhannen liitosta kansan tuli ”nousta”. Vuonna 1838 huomattava milleriläinen saarnaaja Josiah Litch ennusti ottomaanien ylivallan päättymisen noin vuonna 1840, ja milleriläinen sanoma nousi, tullakseen vahvistetuksi täsmällisen täyttymyksen kautta 11. elokuuta 1840. Voittavan seurakunnan kohottaminen sisältää ennustuksen, joka saa Jumalan kansan nousemaan, kun liitto vahvistetaan. Esran erottautumisessa vieraista vaimoista näemme Malakian leeviläisten puhdistamisen sekä myös Kristuksen kaksi temppelin puhdistusta, ja kukin näistä linjoista osoittaa vehnän ja lusteiden erottamisen, joka toteutuu, kun Kristus poistaa synnin ainiaaksi sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sydämistä. Kristuksen yhdeksäs hetki sekä Pietarin kaksi yhdeksättä hetkeä yhdessä Esran puhdistusrukouksen kanssa asettuvat samaan linjaan sunnuntailain kanssa, jolloin myöhäissade vuodatetaan ilman määrää. Danielin kirjan yhdeksännessä luvussa Daniel saa vastauksen anomuksiinsa ehtoo-uhrin aikaan, joka on yhdeksäs hetki.

Ja vielä minun puhuessani rukouksessa, se mies Gabriel, jonka olin nähnyt näyssä alussa, lensi kiitäen nopeasti ja kosketi minua iltauhrin aikana. Daniel 9:21.

Meille on ilmoitettu, että ne näyt, jotka Danielille annettiin Sinearin suurten jokien äärellä, ovat nyt täyttymässä, ja että meidän tulee tarkastella niitä olosuhteita, joissa profetiat annettiin.

Valo, jonka Daniel sai Jumalalta, annettiin erityisesti näitä viimeisiä päiviä varten. Näyt, jotka hän näki Ulain ja Hiddekelin, Sinearin suurten jokien, varsilla, ovat nyt täyttymässä, ja kaikki ennustetut tapahtumat käyvät pian toteen.

”Tarkastelkaa juutalaisen kansan olosuhteita silloin, kun Danielin profetiat annettiin.”
Testimonies to Ministers, 113.

Hiddekel- ja Ulai-jokiin liittyvien näkyjen valo edustaa Danielin kirjan yhdestoista luvun kuutta viimeistä lukua. Yhdeksännessä luvussa, jota Ulai-joki edustaa, Danielille annetaan valoa lukuihin seitsemän, kahdeksan ja yhdeksän. Kymmenennessä luvussa, jota Hiddekel-joki edustaa, Danielille annetaan lukujen kymmenen, yksitoista ja kaksitoista valo. Profeetallista tietoa edustavat sekä ne profeetalliset tapahtumat, joita lukujen sisällä kuvataan, että myös Daniel, sillä meidän tulee tarkastella juutalaisen kansan olosuhteita silloin, kun profetiat annettiin.

Meidän tulee siirtää nämä näkökohdat viimeisiin päiviin ja sovittaa ne yhteen toisen profeetan todistusten kanssa. Tämä merkitsee, että aivan kuten Pietari on sekä Kesarea Filippissä että Kesarea Maritimassa, Gabriel vierailee Danielin luona yhdeksännessä luvussa yhdeksännellä hetkellä, ja kymmenennessä luvussa hänen luonaan käydään kahdentenakymmenentenä toisena päivänä. Uulain ja Hiddekelin valo viimeisiä päiviä varten avataan Danielille yhdeksännellä hetkellä kahdentenakymmenentenä toisena päivänä. Tuo valo edustaa myöhäissateen vuodattamista ilman mittaa sunnuntailain aikana.

Danielin todistus avautuu täydellisesti yhdeksännellä hetkellä, sillä se osoittaa sekä ulkoisen että sisäisen historian siitä, mitä Jumalan kansaa ”kohtaa” viimeisinä päivinä. Kun tuo valo julistetaan pakanoille, joita edustaa Cornelius, he kutsuvat luokseen ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, Jumalan laki murhataan sunnuntain pakollisella noudattamisella, ja Pietari vie sanoman temppelille, josta Kristus oli lähtenyt ja jonka hän oli osoittanut juutalaisten tyhjäksi huoneeksi. Pietari puhuttelee pakanoita ja myös sanhedrinia, samalla kun Esra vetoaa erottautumisen puolesta ja Daniel paastoa ja rukoilee valoa. Yhdeksäs hetki helluntaina, Kristuksen kuolemassa, Corneliuksen kutsuessa Pietaria, iltauhrissa — kaikki nämä asettuvat yhdenmukaisesti Elian kanssa Karmelinvuorella.

On ilmeistä, että kuuden tunnin ajanjakso kuvaa ajanjaksoa, joka päättyy sunnuntailakiin, mutta että se alkaa tapahtumalla, joka on suoranaisesti yhteydessä loppuun, kuten olivat aamu- ja ehtoouhrit. Pietarin kohdalla kuuden tunnin ajanjakso ulottuu Kesareasta Filippiin alueella Kesareaan meren rannalla. Helluntaina se ulottui yläsalista temppeliin. Ajanjakso, joka on kirkas valo, joka asetetaan polun alkuun, on Keskiyön huuto, ja tuo ajanjakso ulottuu sunnuntailakiin asti. Kuusi tuntia, iltojen välillä, kuvaavat Kristuksen riemullista tuloa Jerusalemiin, mikä puolestaan kuvasi ajanjaksoa Exeterin leirikokouksesta 12.–17. elokuuta 1844, joka pani alulle sen sanoman julistamisen, joka saavutti päätöksensä 22. lokakuuta 1844. Exeter on Kesarea Filippiin alueella, ja Kesarea meren rannalla on 22. lokakuuta 1844. Alku on merkitty Kesarealla samoin kuin loppu.

Riemukulkuun liittyy kiista sen alussa ja kiista sen lopussa. Exeterin kiistaa edusti se väärä palvonta, jota harjoitettiin alueella Watertownin teltassa. Noita kahta telttaa edusti kaksi sanomaa, ja kun Kristus tuli Jerusalemiin, saivarteleivat juutalaiset valittivat siitä sanomasta, jota julistettiin hänen laskeutuessaan Öljymäeltä ja ratsastaessaan Jerusalemiin vastikään irtipäästetyllä aasilla. Ensimmäinen ja viimeinen kiista osoittavat ajanjaksolle alfan ja omegan. Exeterissä Watertownin ryhmä edustaa neitsyiden ryhmää, jolla ei ollut öljyä, ja heidän osaltaan pelastuksen ovi suljettiin. Tämän ajanjakson lopussa ovi pyhään paikkaan suljettiin, antaen näin ajanjaksolle alfan ja omegan. Tuo alfa ja omega asettuu linjaan riemukulun kahden kiistan kanssa, ja Kesarea Kesareaan Pietarin kanssa.

Kesareassa Filippin luona Simon Barjonan nimi muutetaan Pietariksi kohdassa, jossa häntä ylistetään innoituksen äänitorvena, mutta sitten tuomitaan Saatanaksi, koska hän vastustaa ristin sanomaa. Pietari on vertauskuva kahdesta luokasta, jotka kasteen ja ristin sanoma erottaa toisistaan; tämä on 9/11:n ja sunnuntailain sanoma.

”Kummallekin niistä ryhmistä, joita fariseus ja publikaani edustavat, sisältyy opetus apostoli Pietarin historiaan. Opetuslapseutensa alkuvaiheessa Pietari piti itseään vahvana. Fariseuksen tavoin hän omassa arviossaan ei ollut ”niin kuin muut ihmiset ovat”. Kun Kristus kavaltamisensa aattona varoitti ennalta opetuslapsiaan: ”Te kaikki loukkaannutte minuun tänä yönä”, Pietari julisti itsevarmasti: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä.” Mark. 14:27, 29. Pietari ei tuntenut omaa vaaraansa. Itseluottamus johti häntä harhaan. Hän luuli kykenevänsä kestämaan kiusauksen; mutta muutaman lyhyen tunnin kuluttua koetus tuli, ja kirouksin ja valoin hän kielsi Herransa.” Christ’s Object Lessons, 152.

Yhdeksännellä hetkellä, joka on iltauhrin aika, Elian rukoukseen vastauksena tuli tuli alas ja kulutti uhrin, jotta Jumalan kansa tietäisi, että Herra on Jumala. Karmelin vuorella on kuvattuna kaksi luokkaa: toinen luokka, joka silloin tietää, että Herra, hän on Jumala, ja toinen, jota Baalin profeetat edustavat ja jotka sen jälkeen surmataaan.

Ja tapahtui ehtoo uhrin aikaan, että profeetta Elia astui esiin ja sanoi: Herra, Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että minä olen tehnyt kaiken tämän sinun sanasi mukaan. Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle, jotta tämä kansa tietäisi, että sinä olet Herra Jumala ja että sinä olet kääntänyt heidän sydämensä takaisin.

Silloin Herran tuli lankesi alas ja kulutti polttouhrin, puut, kivet ja tomun, ja nuoli ojan veden. Kun kaikki kansa näki tämän, he lankesivat kasvoilleen ja sanoivat: Herra, hän on Jumala; Herra, hän on Jumala.

Ja Elia sanoi heille: Ottakaa Baalin profeetat kiinni; älkää päästäkö ainoatakaan heistä pakoon. Ja he ottivat heidät; ja Elia vei heidät alas Kisonin purolle ja tappoi heidät siellä. 1. Kun. 18:36–40.

Iltauhri, Kristuksen kuolema, Pietarin ontuvan miehen parantaminen, Pietarin sanoman vieminen pakanoille, Danielin saama profeetallinen valo, Elian rukoukseen tulella annettu vastaus, samalla kun Esra säkkivaatteissa ja tuhassa rukoilee Laodikean siirtymisen puolesta Filadelfiaan,

taistelevan seurakunnan siirtymisen puolesta voittavaan seurakuntaan. Yhdeksäs hetki on uhrihetki, vastatun rukouksen hetki, hetki jolloin taivas koskettaa maata, silta tuomion ja armon välillä, ja siitä syystä Kristus kuolee yhdeksäntenä hetkenä, sillä uhraamisen yhdeksäs hetki avasi evankeliumin pakanoille, niille, jotka istuivat pimeydessä, mutta jotka näkisivät suuren valon, kun Danielin kirja avataan täysin sunnuntailain aikana.

Tuomarien 6:21:ssa, Gideonin uhrin yhteydessä, Herran enkeli koskettaa sauvansa kärjellä Gideonin liha- ja happamattoman leivän uhria, ja kalliosta leimahtaa tuli, joka kuluttaa sen kokonaan. Tuli vahvisti Jumalan kutsun Gideonille ja sen, että hän hyväksyi merkin.

Ja hän sanoi hänelle: Jos siis olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin anna minulle merkki siitä, että sinä puhut minun kanssani. Älä, minä rukoulen, lähde täältä, ennen kuin minä tulen takaisin luoksesi ja tuon lahjani ja asetan sen eteesi. Ja hän sanoi: Minä viivyn, kunnes sinä palaat. Niin Gideon meni sisälle ja valmisti vohlan sekä happamattomia leipiä eefallisesta jauhoja; lihan hän pani koriin ja liemen hän pani pataan, ja toi ne ulos hänen luokseen tammen alle ja asetti ne hänen eteensä. Ja Jumalan enkeli sanoi hänelle: Ota liha ja happamattomat leivät ja pane ne tälle kalliolle, ja vuodata liemi. Ja hän teki niin. Silloin Herran enkeli ojensi kädessään olevan sauvan pään ja kosketti lihaa ja happamattomia leipiä; ja kalliosta nousi tuli, joka kulutti lihan ja happamattomat leivät. Sitten Herran enkeli katosi hänen näkyvistään. Ja kun Gideon ymmärsi, että hän oli Herran enkeli, Gideon sanoi: Voi minua, Herra, Herra! sillä minä olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin. Tuomarien kirja 6:17–22.

Enkeli ilmestyi Gideonille luvun ensimmäisessä jakeessa ja nimitti Gideonia ”urhokkaaksi sankariksi”, ja Gideon pyysi merkkiä todistaakseen tuon väitteen. Sitten Gideon pyytää enkeliä viipymään, ja enkeli, joka viipyy profetiassa, on toinen enkeli. Viipymisajan päätyttyä Gideon tuo esiin uhrilahjan, ja tuli kuluttaa uhrilahjan. Gideon on yhdeksännessä hetkessä, sillä Elia oli ehtoouhri, ja yhdeksäs hetki on sunnuntailaki, jolloin helluntain tuliset kielet asettuvat kohdakkain. Gideon edustaa luokkaa, joka näkee Herran kasvoista kasvoihin, mikä on se, mitä Danielille tapahtui kymmenennessä luvussa. Kun Gideon näki tulen kuluttavan uhrilahjan, hän ymmärsi silloin olleensa tekemisissä Herran kanssa, jonka hän oli nähnyt kasvoista kasvoihin.

Gideon herää tähän todellisuuteen, kun tulen ihme vahvistaa merkin; ja merkki oli Gideon, Jumalan väkevä mies, sekä kolmensadan papin sotajoukko, joilla kaikilla oli käsissään Habakukin 300 pöytää. Merkki eli tunnuslippu on Gideon itse ja kolmensadan miehen sotajoukko, joka on myös Hesekielin väkevä sotajoukko – se, joka nousee seisomaan luvussa kolmekymmentäseitsemän.

Kun pyhäkkö vihittiin käyttöön 3. Mooseksen kirjan 9:23, 24:ssa, Aaronin ensimmäisten uhrien jälkeen ylimmäisenä pappina tuli lähti Herran tyköä ja kulutti alttarilla olevan polttouhrin ja rasvan. Kansan huuto kohoa, ja he heittäytyvät kasvoilleen pelosta ja kunnioituksesta. Tämän on, rivi riviltä, oltava sopusoinnussa Elia tulen kanssa.

Esran yhdeksännen hetken rukous vehnän ja lusteiden erottamiseksi, joka tapahtuu sunnuntailaissa, täytyy silloin, kun taisteleva seurakunta muuttuu voittavaksi seurakunnaksi. Sen täytyy myös olla sopusoinnussa Gideonin tulen kanssa. Kuluttava tuli Aaronin ensimmäisen uhrin päällä, joka

toimitettiin seitsemän vihkimyspäivän jälkeen kahdeksantena päivänä, palasi samana päivänä ja tuhosi Aaronin kaksi pahaa poikaa. Kun Pyhä Henki vuodatetaan ilman määrää yhdeksäntenä hetkenä, sunnuntailaissa, tapahtuu kahden pappisluokan erottaminen, ja voittava seurakunta alkaa sen työn, jota kuvaa Efesoksen valkoinen hevonen, joka lähtee voittajana ja voittamaan. Voittavan seurakunnan voitelu saa toisen todistajan Salomon temppelissä.

Salomonin temppelin vihkimisessä 2. Aikakirjan 7:1–3:ssa Salomon rukouksen jälkeen tuli laskeutui taivaasta ja kulutti polttouhrit ja teurasuhrit. Herran kirkkaus täytti temppelin, ja tämä johti kansan kumartamaan ja julistamaan Jumalan hyvyttä ja iankaikkista laupeutta. Sunnuntailain aikana voittava seurakunta korotetaan kaikkien vuorten yläpuolelle kruunuksi ja lipuksi Sakarjan ja Jesajan mukaan. Kun tuli laskeutui Salomonin temppelin vihkimisessä, temppeli täyttyi Herran kirkkaudesta, mikä on vertauskuva siitä, että seitsemännen pasuunan sointi on saattanut työnsä päätökseen Jumalan kansan keskuudessa ja on aikeissa saattaa juuri saman työn päätökseen yhdennentoista hetken työntekijöissä. Seitsemäs pasuuna edustaa sovitusta, jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä, joka tapahtuu, kun Jeesus korottaa kirkkauden valtakuntansa. Se tuli, joka laskeutui Mooseksen majalle ja Salomonin temppeliin, oli myös tuomion tuli Aaronin pojalle, niin kuin se oli Daavidillekin.

Daavidin uhri Araunan/Ornanin puimatantereellä 1. Aikakirjan 21:26:ssa, Daavidin väestönlaskennan aikaansaaman vitsauksen aikana, sai vastauksen taivaasta tulevalle tulella alttarille, mikä osoitti hyväksynnän ja pysäytti vitsauksen. Laodikean vitsaus päättyy, kun tuli laskeutuu Daavidin uhrin päälle pysäyttämään Hänen riippuvuutensa inhimillisestä voimasta ja viisaudesta aiheuttaman vitsauksen. Siirtymä inhimillisestä jumalalliseen inhimillisyyteen merkitään silloin, kun sovitusta on täytetty ja seurakunta korotetaan lipuksi. Siinä vaiheessa, sopusoinnussa Salomon temppelin kanssa, Herran kirkkaus täytti temppelin, kun jumaluus yhdistyy ihmisyyteen.

Seuraavassa artikkelissa jatkamme keskiyön huudon ajanjakson tarkastelua sellaisena kuin sitä edustavat kolmas ja yhdeksäs hetki.

Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät erilleen korkealle vuorelle. Ja hän muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niin kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkeiksi niin kuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka puhuivat hänen kanssaan.

Niin Pietari vastasi ja sanoi Jeesukselle: Herra, meidän on hyvä olla täällä; jos tahdot, niin tehkäämme tänne kolme majaa: yksi sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Eliaalle. Hänen vielä puhuessaan, katso, valoisa pilvi varjosi heidät; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä.

Ja kun opetuslapset sen kuulivat, he lankesivat kasvoilleen ja peljästyivät suuresti. Niin Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: ”Nouskaa, älkääkä pelätkö.”

Ja kun he nostivat silmänsä, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin. Ja kun he olivat tulossa alas vuorelta, Jeesus käski heitä sanoen: Älkää kertoko näystä kenellekään, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista. Matteus 17:1–9.

